Sammengisleit

Bergur Snorrason

16. febrúar 2021

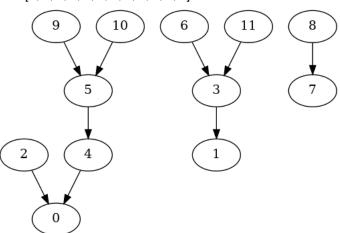
Sammengisleit

- Sammengisleit (e. union-find) er öflug leið til að halda utan um jafngildisflokka tiltekna vensla, eða m.ö.o. halda utan um sundurlæg mengi.
- ► Við viljum:
 - Bera saman jafngildisflokka mismunandi staka.
 - Sameina jafngildisflokka.
- ▶ Við tölum um aðgerðirnar find(x) og join(x, y).

- Tökum sem dæmi einstökungasafnið {{1}, {2}, {3}, {4}, {5}}.
 join(1, 3) gefur okkur {{1,3}, {2}, {4}, {5}}.
- join(2, 5) gefur okkur {{1,3}, {2,5}, {4}}.
 join(2, 4) gefur okkur {{1,3}, {2,4,5}}.
- join(1, 4) gefur okkur {{1,2,3,4,5}}.
 Á sérhverjum tímapunkti myndi find(x) skila einhverju staki sem er í sama mengi og x
- sem er í sama mengi og x.
 Mikilvægt er að find(...) skilar sama stakinu fyrir sérhvert stak í sérhverjum jafngildisflokki.
- Til dæmis, í þriðja punktinum myndi find(1) og find(3) þurfa að skila sama stakinu.
 Við köllum þetta stak ráðherra (e. representative)
- jafngildisflokksins.

- Gerum ráð fyrir að tölurnar sem við munum vinna með séu jákvæðar og minni en n.
- Við munum þá gefa okkur n staka fylki p, þar sem i-ta stakið í fylkinu er upphafstillt sem i.
- ► Fylkið *p* mun nú geyma *foreldri* sérhvers stak.
- Foreldrin mynda keðjur.
- Keðjurnar eru jafngildisflokkarnir.
 Sérhver keðja endar í einhverju staki, sem munu vera ráðherra jafngildisflokksins.

▶ Keðjurnar sem fást með $\{\{0, 2, 4, 5, 9, 10\}, \{1, 3, 6, 11\}, \{7, 8\}\}$ gætu til dæmis verið gefnar með p = [0, 1, 0, 1, 0, 4, 3, 7, 7, 5, 5, 3].

Til að fá ráðherra flokks tiltekins staks er hægt að fara

Báðar þessar aðgerðir er auðvelt að útfæra.

- endurkvæmt upp keðjuna.
 Til að sameina flokka nægir að breyta foreldri ráðherra annars flokksins vfir í eitthvert stak hins flokksins (sér í lagi
- flokksins yfir í eitthvert stak hins flokksins (sér í lagi ráðherrann).

Frumstæð sammengisleit

```
1 #define MAXN 1000000
  int p[MAXN];
4 int find (int x)
       if (p[x] = x) return x;
       return find (p[x]);
9
10 void join (int x, int y)
11 {
12
       p[find(x)] = find(y);
13 }
14
15 int main()
16
17
       int i, n = MAXN;
18
       for (i = 0; i < n; i++) p[i] = i;
19
20 }
```

Ekki nota frumstæða sammengisleit

- Við sjáum nú að tímaflækja find er línuleg í lengd keðjunnar, svo þar sem lengd keðjunnar getur verið í versta falli n þá er find með tímaflækjuna O(n).
- Fallið join gerir lítið annað en að kalla tvisvar á find svo það er $\mathcal{O}(n)$.
- Við myndum því aðeins ná að svara n fyrirpsurnum ef $n \le 10^4$.
- Því er ekki ráðlagt að nota þessa frumstæðu útfærslu.
- Hana má þó bæta.

Keðjuþjöppuð sammengisleit

- Lykilatriðið í bætingunni er að smækka keðjurnar.
- ▶ Í hvert sinn sem við köllum á find(...) þá fletjum við keðjun sem við heimsækjum.
- Þetta er gert með því að setja p[x] sem ráðherra flokks x, í hverju skrefi endurkvæmninnar.
- ▶ Þetta köllum við *keðjuþjöppun* (e. *path compression*).

- Gefum okkur p = [0, 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7].
- Ljóst er að find(5) skilar 0.
- Ef við notum frumstæða sammengisleit breytist p ekki neitt
 - begar kallað er á find en með keðjuþjappaðri sammengisleit
 - þjappast keðjan frá og með 5 og því fæst
 - p = [0, 0, 0, 0, 0, 0, 5, 6, 7].
- Takið eftir að nú er líka styttra í ráðherrann fyrir stök 6, 7 og
 - 8, þó við heimsóttum þau ekki í endurkvæmninni.

Keðjuþjöppað sammengisleit

```
1 #define MAXN 1000000
  int p[MAXN];
  int find (int x)
 5
       if (p[x] = x) return x;
       return p[x] = find(p[x]);
9
10 void join(int x, int y)
11 {
12
       p[find(x)] = find(y);
13 }
14
15 int main()
16
17
       int i. n = MAXN:
18
       for (i = 0; i < n; i++) p[i] = i;
19
20 }
```

- Það er flóknara að lýsa tímaflækju keðjuþjappaðrar
- sammengisleitar. \blacktriangleright Á heildina litið (e. amortized) er tímaflækjan er $\mathcal{O}(\alpha(n))$, þar

Fyrir þau *n* sem við fáumst við er $\alpha(n)$ nánast fast.

Við ímyndum okkur því alltaf að sammengisleit hafi tímaflækju

sem α er andhverfa *Ackermann* fallsins.

 $\mathcal{O}(n)$.

Stærðarmiðuð sameining (e. union by size)

- Þegar við sameinum keðjur þarf að velja hvor ráðherrann verður ennþá ráðherra.
- Við getum þá valið ráðherrann sem hefur fleiri stök í sinni keðju.

```
2 int p[MAXN]; // = [-1, -1, ..., -1]
3 int find(int x)
4 {
5     return p[x] < 0 ? x : (p[x] = find(p[x]));
6 }
7 void join(int x, int y)
8 {
9     int rx = find(x), ry = find(y);
10     if (rx == ry) return;
11     if (p[rx] > p[ry]) p[ry] += p[rx], p[rx] = ry;
12     else p[rx] += p[ry], p[ry] = rx;
```

- Í þessari út færlsu geymir ráðherrann neikvæða tölu, en önnur stök vísa ennþá upp keðjuna.
- Þessi tala svarar til fjölda staka í þeim keðjum sem enda í ráðherranum.
- Svo -p[find(x)] er fjöldi staka í jafngildisflokki x.